

Treball final de Grau de Psicologia

Especificació: Intervenció Social

Universitat Oberta de Catalunya

Autora: Lorena Toral Callizo

La construcció social de l'amor romàntic a través de les produccions musicals dirigides a adolescents

Índex

1. Introducció.....	4
2. Marc teòric.....	6
2.1.1. Adolescència.....	6
2.1.1.1. Característiques, vulnerabilitats i fortaleces.....	6
2.1.1.2. Adolescència i violència de gènere actual.....	7
2.1.1.3. Música i adolescència.....	10
2.2. L'impacte del contingut musical des d'una perspectiva discursiva.....	12
2.3. L'Anàlisi del discurs en el contingut musical dirigit a adolescents.....	13
2.4. La importància de la comunicació de masses i el seu impacte.....	15
2.5. La construcció social de l'amor i els seus mites.....	16
2.6. La creació del mites de l'amor romàntic.....	18
2.7. Els mites cronificats en l'actualitat.....	20
3. Objectius.....	23
4. Metodologia.....	24
4.1 Anàlisi de produccions musicals dirigides a adolescents.....	26
5. Resultats.....	41
6. Discussió.....	43
7. Bibliografia.....	48
8. Annex.....	51

Síntesi

Segons les dades de les últimes enquestes sobre violència masclista, la violència contra la dona en les diferents manifestacions perviu entre la joventut i població escolar espanyola¹, els adolescents d'avui en dia segueixen patrons masclistes, tant en homes com en dones. Perquè a pesar de l'avenç del coneixement i el desenvolupament de la societat, segueix existint aquesta problemàtica? Quins discursos de gènere escolten els adolescents avui en dia?

L'objectiu d'aquest treball és reflexionar sobre els discursos que es difonen actualment a través de les cançons de més èxit entre els adolescents. Per abordar els discursos s'ha utilitzat l'anàlisi del discurs sota una perspectiva discursiva que dóna importància a l'objectiu del llenguatge, emmarcada dins de la psicologia social construccionista que ubica les construccions socials en el context interpersonal i social. Es revisarà la visió de l'amor romàntic com a una construcció social, i el mites i estereotips que es deriven, fent reflexió sobre les formes que té aquesta socioconstrucció i la vinculació amb el manteniment de la violència masclista.

Abstract

According to the latest survey about violence against women, it prevails in younger and scholar generations in Spain. Teenagers today follow chauvinistic patterns; this is noticeable in both sexes. Why despite advances in understanding and social development, does this problem still occur? What type of help platforms are listening to the youth of today?

The objective of this assignment is to reflect on the messages that are put across through modern popular music, to back up the discussion and analysis of the meaning from a discursive point of view that emphasizes the use of language under the terms of social construction psychology that puts the social construction in an impersonal and social context. We will revise the vision of romantic love like a social construction. And the myths and stereotypes that derive from it. Discussing the ways that tie up this social constructionism to the maintaining of domestic violence towards women.

¹Miguel Luken, V. Centro de publicaciones Percepción de la violencia de género en la adolescencia y la juventud.(2015). Delegación del Gobierno para la Violencia de Género. Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad, Gobierno de España.

1. Introducció

“L’existència de mites que relacionen les relacions afectives amb conceptes com el control, els gelos, els sacrificis extrems, i l’abandonament d’un mateix estan en l’origen de relacions que poden convertir-se en relacions violentes. El que ha permès la perpetuació de la violència, ha estat la interiorització del sexisme i la normalització de l’abús i el maltractament, la falta de consciència sobre aquest fet i la transmissió intergeneracional” (Ramos Matos, E. 2011).

Aquests treball està dedicat a l’anàlisi del discurs del contingut musical de més èxit entre els adolescents (àmbit nacional i internacional), i la relació que té amb la construcció social de l’amor romàntic i la influència d’aquest en la violència masclista. A banda dels mites de l’amor romàntic també existeixen una sèrie d’estereotips de gènere, i conceptes masclistes que es naturalitzen i normalitzen i que també s’han analitzat. Quins discursos transmeten les cançons més conegudes? Com representen als homes i a les dones? Com parlen de l’amor? Quins són els referents d’aprenentatge que fan que els adolescents creguin en els mites d’amor romàntic? Quins models segueixen? Sembla que no s’estan qüestionant quin tipus de missatges arriben a través del contingut musical, sovint són cançons que promouen el maltracte i actituds sexistes², però això s’ha desenvolupat més endavant.

L’objecte d’estudi és analitzar quin és el missatge que es vol donar als adolescents, sobre quins mites i construccions socials estan basats alguns continguts musicals i què volen aconseguir. S’ha elaborat una reflexió sobre quines conseqüències pot tenir escoltar segons quins discursos i la importància que té durant aquesta etapa. La construcció social de l’amor existeix des de els principis de la història i és present en totes les etapes de la vida.

El marc teòric s’ha basat principalment en autors com Tomás Ibáñez (2014)³ i Vivien Burr (1996,2002)⁴ per la visió de la psicologia social construccionista i discursiva. A

² Mitos del amor romántico y prevención de la violencia de género. *Coeducación Y Mitos Del Amor Romántico*.

³ Gracia, T. I. (2014). El com i el perquè de la psicologia social. *Apunts de L’assignatura Fonaments Psicosocials Del Desenvolupament Humà*, p.1–53.

partir d'aquesta perspectiva s'ha fet una deconstrucció del discurs que ha permès mostrar les pràctiques i els discursos que s'utilitzen avui en dia i el gran problema social que generen, no com a únics causants però si donant-li el valor que requereix. D'aquesta manera, se li ha donat importància a la pràctica del llenguatge, on els relats estan construïts amb uns objectius específics per reproduir la realitat i unes conseqüències.

La música és i ha estat font de transmissió cultural de tradicions, ideologies a través de les generacions, és una gran comunicadora de masses i una producció cultural important per desenvolupar formes de pensar, maneres de veure la societat i maneres de relacionar-se. Les cançons construeixen significats, i entren a formar part del món simbòlic que als adolescents explica com és el món, les persones i les relacions, per tant, marca pràctiques i normalitat. La música en els adolescents es troba molt present, és important tenir-la en compte ja que és una etapa de canvis i de construcció d'una nova identitat i pertinença a un grup, i el tipus de contingut que escoltin pot tenir unes influències diferents.

L'anàlisi s'ha basat en els gèneres de més èxit, ha de constatar, que un dels objectius d'aquest estudi, és reflexionar sobre el contingut dels discursos i la gran difusió a les masses que tenen, tenint en compte que no es pot generalitzar sobre la tipologia o gènere que escolten els adolescents, però s'ha considerat que al ser grups i cantants d'èxit, el missatge té una difusió més gran que si no ho són.

Els paràgrafs han estat analitzats per observar com el seu contingut pot contribuir a portar a terme relacions abusives, masclistes o desiguals, i s'ha justificat aquest fet amb diversos aspectes que relacionen la raó d'estudi, com els mites de l'amor romàntic, la violència de gènere entre adolescents, la importància de la música entre aquests i l'impacte de la comunicació de masses.

⁴ Burr, V. (2002). En *The Person in Social Psychology*, Psychology Press, United Kingdom i Burr, V., & Proa, E. (1996). *Vivien Burr: Introducció al construccionisme social*. Ed. Proa: Barcelona.

2. Marc teòric

2.1. Adolescència

2.1.1. Característiques pròpies de l'etapa

L'adolescència és una etapa de canvis que es caracteritza per passar de la infantesa i conduir a la maduresa. A partir dels onze-dotze anys fins el divuit-vint anys aproximadament, apareixen una sèrie de canvis biològics (físics i sexuals), canvis psicològics (construcció d'una nova identitat) i socials (certa emancipació i enfortiment de relacions entre iguals). Apareixen noves inquietuds intel·lectuals, el compromís amb un conjunt de valors, i una presa d'actitud davant de la societat que s'estén al llarg de tota l'adolescència. Aquesta etapa implica transformacions que provoquen la necessitat de canviar la mateixa definició personal davant d'un mateix i davant els altres. Els adolescents han de perdre i reorganitzar l'anterior identitat infantil i construir una nova identitat cada vegada més madura.

Alguns autors com Kimmel i Weiner, (1985, p.400) afirmen que la formació de la identitat a l'adolescència és un procés que triga un temps en assolir-se, ja que implica fer eleccions sobre qüestions fonamentals, un conjunt de valors i creences (aspecte ideològic), un conjunt de metes educatives i professionals (aspecte ocupacional) i una orientació de gènere que influeix en els models de relació entre dones i homes (aspecte interpersonal). Altres autors com Moreno, A. (2014) constaten que la construcció de la identitat de l'adolescent provoca una crisi d'identitat que afecta a l'individu i a la seva xarxa de relacions (família, amigats, entorn educatiu i cultural). Aquesta crisi no és patològica però comporta un període de desequilibri, on la inseguretat, la por i l'ansietat són les protagonistes⁵.

L'autoconcepte i l'autoestima d'un adolescent es construeix no solament amb relació a la història personal d'èxits i fracassos sinó també a partir de les informacions i valoracions que es reben del medi.

En quant al desenvolupament del gènere com a procés personal i grupal comença en el naixement i continua al llarg de la vida, però l'adolescència és un moment crucial perquè s'hi produeix una reelaboració de la definició respecte al gènere,

⁵ Moreno, A. (2014) El desenvolupament durant l'adolescència. p.71

l·ligada al procés de desenvolupament de la identitat personal⁶. La diferència entre homes i dones ja provinent des de la infantesa s'accentua més en aquesta etapa, la construcció social dels rols de gènere es transmeten a través de la socialització més primerenca i es manifesten en tots els àmbits (familiar, relacions entre iguals, entorn educatiu) i és especialment rellevant l'anàlisi de les idealitzacions i sistemes normatius que els arriben de la cultura, ja que és així com elaboren visions sobre el món i sobre les relacions.

2.1.2 Adolescència i violència masclista actual

La violència masclista és un problema social que pateixen les dones, els seus fills i filles i l'entorn més proper. Neix de la manifestació de desigualtats entre homes i dones, fruit de la cultura hegemònica patriarcal instaurada des de els principis de la història que encara perdura en l'actualitat.

Aquest apartat s'ha centrat en oferir dades sobre violència masclista entre adolescents. S'ha extret un conjunt de dades sobre la violència masclista en la parella, que tracten de realitzar un sondeig de com es troba la problemàtica de la violència masclista entre els adolescents (edats compreses entre els 14 als 20 anys) des de 2007 fins l'actualitat, per poder tenir una idea de la problemàtica social actual i corroborar la importància de l'objecte d'estudi.

Segons el document "Trenquem el silenci"⁷ al 2005 el 40% de les denúncies a L'Estat Espanyol per maltractament han estat dones menors de 30 anys. A Catalunya, les denúncies per maltractaments han passat de 3.260 al 1988 a 13.242 al 2004. Encara que l'augment de la última dada pot ser per l'empoderament de les dones, la visibilització i denúncia de la violència en la societat, no deixa de ser una dada significativa en quant a problemàtica.

D'acord amb la Macro enquesta de Violència sobre la Dona 2015, realitzada per la Delegació del Govern per la Violència de Gènere, a Espanya el percentatge de

⁶ Moreno, A. (2014). El desenvolupament durant l'adolescència. Universitat Oberta de Catalunya.

⁷ Plataforma Unitària contra les violència de gènere. (2010). Trenquem el Silenci. Projecte de prevenció de la violència de gènere dirigit a les AMPA, les escoles de primària i els instituts de secundària de Catalunya.

dones joves de 16 a 19 anys que han tingut parella en alguna ocasió i que han patit violència de control en els últims 12 mesos ascendeix al 25%.

Segons l'estudi de 2015 de Percepció de la Violència de Gènere en l'adolescència i joventut, a Espanya encara que en 96% en dones i 92% en homes, consideren inacceptable la violència de gènere, no totes les formes de violència de gènere tenen el mateix rebuig ni tots els comportaments que constitueixen maltracte són identificats com a tals. Un de cada tres joves considera inevitable o acceptable en algunes circumstàncies controlar els horaris de la parella, impedir a la parella que vegi a la seva família o amistats, no permetre que la parella treballi o estudiï o dir-li coses que pot o no pot fer. Es segueix mantenint la transmissió intergeneracional del missatge "els gelós són l'expressió de l'amor", 35,8% de les noies de l'estudi i 36,8% dels nois han escoltat aquest consell sovint o moltes vegades. Casi tres de cada quatre dels adolescents (73,3%), han escoltat el consell d'una persona adulta en alguna ocasió. S'ha d'afegir que el nou ús de les tecnologies, pot empitjorar les situacions de violència masclista.

El Projecte Detecta 2011 desenvolupat a Andalusia amb el recolzament de l'Institut Andalus de la Dona, notifica que el 65% de la població adolescent andalusa, té percepcions i actituds sexistes respecte a la construcció i comprensió de les relacions afectives. Més d'un 20% de nois i noies pensen que les dones són més dèbils que els homes, al voltant del 30% creu que la fragilitat femenina té un encant especial, i fins a un 60% estan d'acord amb que lo normal és que l'home protegeixi a la dona.⁸

El joves creuen en el mite de la compatibilitat d'amor amb maltracte i pensen que pot ser una prova d'amor 70% nois i 75% noies. Els nois en un 75,8% responen de forma mitificada respecte les noies 54,5%. El mite més escollit és el de l'entrega total "donar-ho tot sense esperar res a canvi" "entregar-se i oblidar-se d'un mateix" seguit de la despersonalització: "canviar algo que m'agrada de mi per aconseguir a algú a qui estimo, també la forma de vestir o l'estil de vida".

⁸ Projecte d'Investigació DETECTA 2011 sobre "Sexismo y Violencia de Género en la juventud andaluza e Impacto de su exposición en menores" l'Institut Andalus de la Dona, Conselleria per la Igualtat i Benestar social.

Segons aquest estudi, el mite de l'amor vertader predestinat està força assumit entre adolescents, el mite que fa creure que el desenvolupament personal està fora de nosaltres mateixos, o que l'altre persona ens completarà. Si ens considerem meitat d'alguna cosa, el benestar s'ubica en mans d'una altra persona, i això pot portar posicions de dependència en la parella i a la pèrdua d'autonomia personal entre altres.

El 68,5% dels enquestats es considera la meitat i busca algú que formi l'altre part i un mínim rebutja la frase mitificada. La qüestió és reflexionar al voltant de les mitges meitats, si dos persones incompletes s'ajunten, en condició de no complerts, es forma algo complet o augmenta la condició de no complerts?.

Els mites "fal·làcia de canvi per amor", "l'amor ho perdona/aguanta tot", "la omnipotència de l'amor" i "la normalització del conflicte o comptabilització de l'amor i el maltracte", són assumits en un 67,5% nois, 50,4% noies. Més d'una quarta part dels enquestats volia escoltar de la seva parella "la meva vida no té sentit sense tu" i un considerable percentatge es decanta per respostes relacionades amb la possessió i l'exclusivitat "sóc només teu/va" "m'agrada molt que només siguis meva/meu".⁹

Perquè es continuen aquestes creences? D'on prové la influència dels estereotips discriminatoris? Un estudi sobre identitats en l'adolescència que es va realitzar al Març del 2015 a càrrec del Centre Reina Sofia, amb una mostra d'adolescents provinents de diferents comunitats autònomes, com a punt positiu d'aquests estudi es va concloure que el masclisme es considera un residu del passat, heretat, que està canviant, encara que existeix la tendència a naturalitzar certes pautes de comportament que no ajuden a superar les diferències de gènere.¹⁰ Sembla ser que en els nous escenaris es reproduïxen els patrons habituals, la pràctica intrínseca

⁹ Dades extretes de: Ramos Matos, E. (2011). Mitos del amor romántico y prevención de la violencia de género. *Coeducación Y Mitos Del Amor Romántico*.

¹⁰ Julián, E. R. S., & Quirós, I. M. (2015). Fuerte como papá? sensible como mamá?. Centro Reina Sofia sobre adolescencia y juventud.

dels codis patriarcals de control sobre el cos i la vida de les dones, els estereotips de bellesa, la dominació de l'home sobre la dona, és intrínseca dins del propi sistema.¹¹

Segons Jesús Gómez (2004), la socialització en uns determinats valors i models d'atracció, és una de les causes més profundes de la violència de gènere. El mal ús de les noves tecnologies, la publicitat, les pel·lícules, la música segons com siguin emeses poden influenciar els estereotips de gènere i que es continui perpetuant aquesta problemàtica.

2.1.3 Música i adolescència.

Els sorgiment de la música per als joves va ser després de la segona guerra mundial, quan aquesta va fer-se lloc al mercat. Amb la millora del poder adquisitiu, l'augment del temps d'oci, el mercat va aprofitar per oferir productes per aquests nous consumidors amb la necessitat de crear noves formes d'expressió culturals, noves referències¹².

Actualment el mercat juvenil musical s'ha estès i segons l'enquesta anual de 2005 de la SGAE el 99,4% dels joves entre 15 i 19 anys tenen l'hàbit d'escoltar música.¹³

Per a Merriam, A. (1964) en casi totes les cultures la música està lligada a l'emoció i és vehicle d'expressió de la mateixa. No és un llenguatge universal sinó conformat a la cultura a la qual pertany. Funciona com a representació simbòlica d'idees i comportaments. La música té la funció de produir una resposta física en qui l'escolta. Les cançons de control social tenen un paper important en moltes cultures, reafirmen les institucions socials mitjançant cançons que ressalten el que és adequat i el que no. La música és vehicle de transmissió de la història, de mites i llegendes, ajuda a la continuïtat i a transmetre educació i estabilitat d'allò que es transmet.¹⁴

¹¹ Miguel Luken, V. Centro de publicaciones Percepción de la violencia de género en la adolescencia y la juventud. (2015). Delegación del Gobierno para la Violencia de Género. Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad, Gobierno de España.

¹² Mayor, P. S. E. R., Floyd, P., Injuve, P., & Tesis, P. (2008). Adolescencia y música. *Premios Injuve Para Tesis Doctorales*, (2007), 72–101.

¹³ Informe anual de gestión de la SGAE 2005. recuperat a el 14/04/2016:

<http://www.sgae.es/recursos/informes/informe-sgae-2005/informe-director.html>

¹⁴ Merriam, A. (1964). *The Anthropology of Music*, Evanston: Northwestern University Press. El Capítulo 11, en

Existeixen diversos autors que han parlat sobre la relació entre adolescents i música, tots coincideixen en que la funció més important és la formulació i l'expressió de la identitat dintre d'un grup entre els seus semblants. Segons Llorens, A. (2013), en general més del 80% de l'alumnat enquestat de la ESO, escolta música casi tots els dies, i s'identifiquen amb major grau amb els seus amics i amigues i concedeix una major importància a compartir els seus gustos musicals. Hargreaves i North (1999) creuen les funcions més importants de la música són l'establiment de relacions interpersonals i el mode de comportar-se. Simon Firth (1981 i 2001) destaca dins les funcions de la música popular en la nostra societat, la capacitat de la música per contribuir en l'assignació d'un lloc dintre del conjunt social, en el seu treball posterior distingeix alguns usos socials de la música, proporciona una via per administrar la relació entre la vida emocional privada i la pública, afirma que la gent necessita donar forma i veu a les emocions, i considera que posseir determinada música, converteix en part, la pròpia percepció d'un mateix. Zillmann i Gan (1997) creuen que l'adolescent utilitza la música com a mecanisme per allunyar-se de les figures d'autoritat i apropar-se als seus semblants, ja que necessiten guanyar independència. Hargreaves i North (199) creuen que el consum de música és utilitzat per expressar-se a sí mateixos i fer judicis sobre els seus semblants, els autors subratllen en el seu estudi que els adolescents utilitzen la música com a emblema del seu desenvolupament personal.

En definitiva, les cançons són un producte cultural, que expressa la realitat social de l'actualitat. S'ha de considerar com a vehicle de transmissió d'ideologies i creences. L'adolescent busca a la música vincles amb els que identificar-se en el seu procés d'afirmació de la personalitat, que el permetin relacionar-se amb els demés, la música popular ofereix artistes joves, d'edats similars i que transmeten amb les cançons els sentiments i emocions que es comparteixen en aquesta edat i en la nostra cultura. Durant aquesta etapa els adolescents necessiten crear la seva identitat i normalment s'aferran d'entre altres coses a sentir-se identificats amb determinades músiques, formar part de comunitats musicals i socials identificables¹⁵.

donde se aborda el tema de las funciones de la música, ha sido traducido al español y publicado en la antología

¹⁵ Mayor, P. S. E. R., Floyd, P., Injuve, P., & Tesis, P. (2008). Adolescencia y música. *Premios Injuve Para Tesis Doctorales*, (2007), 72–101.

2.3 L'impacte del discurs musical des d'una perspectiva discursiva

El socioconstruccionisme és un moviment, que permet analitzar la societat des de els processos de definició col·lectiva mitjançant pràctiques i discursos en un marc sociohistòric i cultural que permet unes construccions determinades.¹⁶ D'aquesta línia de pensament ens trobem la psicologia discursiva, denominada per Edwards i Potter (1992) que posa l'accent a la interacció quotidiana a la parla i el discurs, i a la dinàmica que es desenvolupa en sí¹⁷.

Des de la psicologia discursiva es considera que els relats estan artesanalment construïts per objectius específics, el significat d'una expressió està donat per no solament allò que diu sinó també el que no diu, el que s'està donant a entendre. La manera com les persones utilitzen els recursos lingüístics marquen maneres de relacionar-se. El llenguatge doncs, que s'utilitza en les produccions musicals, per tant expressa maneres de relacionar-se, està dotat de sentit sobre construccions socials històriques i actuals. En la psicologia discursiva pren molta importància, ja que és un fenomen social, que permet a les persones d'una cultura o societat, interactuar i comunicar-se. Segons Stearns (1995) les expressions lingüístiques, són una norma, culturalment regulada per administrar i posar en pràctica el sistema de drets i obligacions del nostre sistema social.

Els repertoris interpretatius poden ser vistos com un recurs social compartit, l'ús pot ser efectiu solament mentre els membres del grup social acordin implícitament, utilitzar-los d'acord a les regles del joc. Alguns continguts musicals actuals entre adolescents i joves, evocuen a relacions desiguals entre homes i dones, aquestes regles semblen estar acceptades per la mateixa comunitat social; frases com: “*no es culpa mía si me porto mal*”, (Da Soul, *Si me porto mal*, 2015) , “*Como tu te llamas yo no sé, de donde llegaste, ni pregunté, lo único que sé que quiero con usted es quedarme contigo hasta el amanecer*” (Nicky Jam, *Hasta el amanecer*, 2016), “*Sigue bailando que pa' eso te traje*” (J Valvin, *Ginza*, 2015), “*Diseñada desde niña para*

¹⁶ Balasch, M., & Montenegro, M. (2012). Coneixements psicosocials: perspectives i fonaments dels problemes socials. *Psicologia Comunitària I Problemes Socials*.

¹⁷ Sisto, V. (2012). Análisis del Discurso y Psicología: A veinte años de la revolución discursiva. *Revista de Psicología*, 21(1), 185–208. doi:10.5354/0719-0581.2012.19994

llamar la atención” (Ricky Martin, *La Mordidita*, 2016). Aquests són relats musicals cantats per homes, que parlen de dones. Què impliquen aquests discursos? Quines conseqüències poden tenir? Més endavant es resolen aquestes qüestions.

Tal i com diu Burr, V., & Proa, E. (1996) l'estructura del llenguatge determina la manera com estructurarem l'experiència i la consciència. Per entendre les desigualtats de poder d'una societat s'han d'estudiar les pràctiques discursives com a instrument de creació i manteniment de determinades formes de vida social ¹⁸ i és justament en la direcció que ha anat aquesta investigació.

2.4 L'Anàlisi del discurs en el contingut musical dirigit a adolescents

“Analitzar el discurs és analitzar un conjunt de pràctiques lingüístiques que mantenen i promouen certes relacions socials. L'anàlisi consisteix a estudiar com aquestes pràctiques actuen en el present mantenint i promovent aquestes relacions; és treure a la llum el poder del llenguatge com a pràctica constituent i reguladora.”

L. Íñiguez (2006). El análisis del discurso en las ciencias sociales: variedades tradiciones y práctica. A L. Íñiguez (Ed.), Análisis del discurso.

L'anàlisi del discurs pren atenció al context, a la ironia, al doble sentit, sorgeix de la lingüística i la pragmàtica i s'explica dintre del marc de la psicologia social, és una eina molt útil per al mètode qualitatiu de la psicologia social i per la perspectiva de considerar que el llenguatge fa que les coses succeeixin, pot ser utilitzat per construir i crear la interacció social (Potter i Wetherell,1987,p.1). El discurs és considerat com un conjunt de pràctiques lingüístiques que mantenen i promouen certes relacions socials. El present anàlisi vol desenvolupar qüestions tan crucials com: Quines són les relacions socials que es volen mantenir i promoure a través del llenguatge? Quines relacions socials es volen explicar? Del que es tracta en aquest treball definitivament es mostrar el que esta succeint, perquè és necessari analitzar

¹⁸Burr, V., & Proa, E. (1996). Vivien Burr: Introducció al construccionisme social. Ed. Proa: Barcelona. 1996., (1985).

aquests textos, quin missatge volen donar i perquè i perquè s'escull aquest contingut i no un altre¹⁹.

L'anàlisi del discurs en definitiva ens permetrà obtenir una millor comprensió més enllà del text i del context textual, veure els participants com a parts dels processos estudiats. El text és pres com un fet social i cultural, l'interès en l'anàlisi versa en els processos de construcció, interpretació i intercanvi de significats, però rebutjant les interpretacions definitives²⁰.

Dintre del context en el que ens trobem en aquest treball el sentit dels textos com a discursos socioculturals són el conjunt de tres vessants que s'interrelacionen en l'espai de la producció de significat:

- Instàncies productores (productores musicals, cantautors, o cantants, els que produeixen, elaboren i projecten el contingut).
- Instàncies receptores (adolescents).
- Sèrie de missatges fixats (missatges sobre l'amor romàntic, mites, estereotips de gènere).

S'han atès als tres vessants i resolt la significació, que no és en cap cas única ni unívoca. En la interpretació s'han tingut en compte els següents aspectes:

- La comprensió dels mots i frases utilitzats en el missatge.
- La inferència de les intencions (propòsits, objectius) dels emissors o de les que els receptors atribueixen a aquests emissors.
- S'han qüestionat els judicis i avaluacions de qui escriu, sobre l'expressió de les idees, sobre si s'ajusten a la norma social imperant i pertinent.
- Si la interpretació s'ha perllongat en la direcció dels efectes socials dels textos, quan aquests darrers són a l'abast del públic en general.²¹

¹⁹ Antaki, C., & Iñiguez Rueda, L. (1994). El análisis del discurso en psicología social. *Boletín de Psicología*, (44), 57–75.

²⁰ Sisto, V. (2012). Análisis del Discurso y Psicología: A veinte años de la revolución discursiva. *Revista de Psicología*, 21(1), 185–208. doi:10.5354/0719-0581.2012.19994

²¹ *Manual para las ciencias sociales* (pp. 89-128). Barcelona: UOC. i Campos, C. R. (2010). L'anàlisi del discurs.

2.5 La importància de la comunicació de masses i el seu impacte

Segons McQuail (1991) els mitjans de comunicació de masses s'han convertit en una indústria que produeix béns i serveis amb un valor social important. Es tracta d'una institució amb normes i regles que la defineixen. Els mitjans de comunicació de masses són un recurs de control, manipulació i innovació social. Són l'espai social on les societats modernes industrialitzades prenen partit de debats i decisions col·lectives, són la matriu principal des d'on es gesten les definicions i imatges que construeixen la nostra realitat social. Tenint en compte que la música és una producció cultural, font de transmissió transgeneracional i comunicadora de masses, és la música quelcom aliè a la indústria, es produeix de manera desinteressada? El contingut va dirigit a mantenir als adolescents com a subjectes de control i manipulació?. Encara que l'estudi no ens permet aprofundir sobre aquestes qüestions, és interessant tenir-les en compte.

Un altre autor que va estudiar la comunicació de masses va ser Lasswell (1927), des d'una perspectiva sociològica funcionalista. Segons aquest autor, els mitjans de comunicació de masses estan institucionalitzats, vinculats a la indústria, al mercat i a l'Estat. La forma en la qual s'organitzen per produir i difondre els béns simbòlics que mediatitzen les nostres relacions (revistes, programes de televisió i ràdio, etc) no són diferent de qualsevol altra empresa.

El concepte d'indústria cultural va ser desenvolupat per descriure la manera com el capitalisme industrial crea i distribueix els productes culturals, transforma la cultura en cultura de masses (Theodor W. Adorno i M-Horkheimer, escola de Frankfurt, 1930). Segons aquests autors la creació de productes culturals, com la música, programes de radio o televisió, cinema, revistes i diaris reproduïxen la mateixa racionalitat tècnica que es pot trobar en la fabricació d'altres productes del mercat (cotxes, estris de cuina)²².

²² Comas-d'Argemir, D. (2009). Mitjans de comunicació de masses: "altres" agents educadors? *Nous Horitzons*, (196), 19-25.

2.6 La construcció social de l'amor i els seus mites

“A pesar de los miles de poemas, canciones, novelas, óperas, dramas, mitos, y leyendas que han versado sobre el enamoramiento desde mucho antes de nuestra era; a pesar de las incontables veces que un hombre o mujer ha abandonado a su familia y amigos, cometido suicidio u homicidio, o ha sufrido graves pesares por causa del amor, muy pocos científicos han concedido a esa pasión el estudio que se merece”. Helen Fisher, (1992).

Que és l'amor? L'amor romàntic és quelcom de la condició humana? O són esquemes instaurats en el nostre inconscient? Coral Herrera, (2013) intenta resoldre totes aquestes qüestions, des de la seva perspectiva sobre que l'amor és una construcció humana summament complexa que posseeix una dimensió social i una dimensió cultural. Les dues dimensions influeixen, modelen i determinen les nostres relacions eròtiques i afectives. Des de el naixement la concepció de l'amor està prescrita, aprenem a estimar a través dels contes que ens expliquen en la infància, els relats de l'adolescència, les novel·les, les pel·lícules, i els musicals. Les històries d'amor occidentals estan explicades sota l'esquema de la nostra estructura mental basada en la dualitat dels elements oposats:

- dia/nit
- blanc/negre
- femení/masculí

Per aquesta raó la passió amorosa està lligada a la fusió de la vida amb la mort. Com més endavant es veurà, molt discursos musicals, estan lligat a la mort o al suïcidi. La major part d'històries passionals són breus i intenses perquè a pesar de la seva bellesa, acabaran sent destruïdes per la mort o la impossibilitat.

En la nostra cultura, la passió està lligada a la idea del que és turmentós, entre la felicitat i la obsessió, la bogeria transitòria, la borratxera de plaer, l'amor sense mesura, el no correspost o el salvatge e irracional. No és estranys veure fragments de cançons que relacionen l'amor amb un estat mental de “bogeria”, el “tornar-se boig” és un discurs que s'utilitza bastant. El problema és justificar que l'amor pot fer a una persona perdre el control sobre si mateix. L'efecte *Romeo i Julieta*, per exemple, característic dels patrons romàntics, simbolitza que quants més obstacles té una parella per unir-se, més intensa i emocionant serà l'història, més desig

suscitarà en l'altre, el repte de la conquesta, la recompensa amb premi per esperar, aguantar o lluitar contra els obstacles. El patiment ve de la cultura cristiana del gust al dolor, les llàgrimes, la pena, l'angoixa, la nostàlgia...exhibit sense pudor al públic²³.

Segons Coral Herrera (2013) l'amor romàntic és un producte cultural, conjunt de relats, llegendes, mites i estructures que es repeteixen en totes les societats patriarcals. El herois i les heroïnes segueixen els mateixos patrons, homes i dones heterosexuales que lluiten contra obstacles i aconseguen estar amb l'estimat/ada.

El discurs cultural hegemònic de l'amor està ple de masclismes, desigualtats, enfocat a la monogàmia i a la labor reproductiva, a través de l'amor romàntic s'ensenya a la societat a relacionar-se, a reprimir-se, i orientar-se cap a una sola persona, a superar obstacles per amor, aquesta socioconstrucció crea relacions tòxiques, dependència emocional, patiments i inseguretats.

La filosofia dels Estats Units afirma que les emocions són apreses en la cultura, a través dels relats i els mites. Les emocions són polítiques i posseeixen una dimensió simbòlica, els sentiments estan predeterminats i modelats per la cultura i la societat en la que vivim. En els relats hi ha una estructura de sentiments, una estructura expressiva i una font o paradigma d'emocions. Lo important de la teoria és la idea de que els relats s'aprenen, però també es poden desaprendre, si les emocions són construccions, es poden deconstruir. Per això, és important analitzar els relats, per poder entendre com i perquè estimem²⁴.

²³ Herrera, C. (2013). Los mitos románticos en la cultura occidental, p.38.

²⁴ Herrera, C. (2013). Los mitos románticos en la cultura occidental, p.13

2.7 La creació dels mites de l'amor romàntic

D'on venen els rols de gènere? En quin moment de la història l'home va començar a sotmetre a la dona? El sistema de dominació patriarcal és comú a totes les cultures des dels inicis de la història coneguda i fins a l'actualitat, segons el blog *Masculinitats*²⁵ “*la seva universalitat és una de les armes psicològiques més potents, ja que li permet basar la seva legitimitat en la natura*”. És a dir, el fet de ser una creença cultural universal històrica, fa que s'hagi convertit en algo intrínsec de l'ésser humà, algo que “ha de ser així”. Des de el principis dels temps les estructures socials s'han expressat en termes de diferència sexual, en els principis de la història, el cosmos estava associat part a la feminitat de la terra (fètil) i la masculinitat del cel (que amb la pluja regava la terra). Mentre les dones les produïa la naturalesa, al homes se'ls havia de construir homes, mitjançant rituals d'honor, valentia i dominància.

Les teories evolutives mantenen que l'origen del sotmetiment de les dones ve donat per les diferències biològiques, en la repartició del treball es va correspondre a la dona la criança i les labors de la llar, mentre l'home sortia a buscar aliment i protegir la família. A partir d'aquí, s'explica un desenvolupament de capacitats socials i guerreres dels homes i un desenvolupament de capacitats domèstiques en el cas de les dones. La necessitat de protecció que van tenir les dones durant els seus períodes de reproducció, és l'origen d'aquesta dependència femenina. Però l'explicació de l'origen de la violència prové de la necessitat de comerciar o concloure aliances, per intercanviar dones primer calia dominar-les, ja que s'havien de sotmetre a les decisions de l'home. Sense alguna forma de violència no pot haver-hi domini ni disposició. La religió, la filosofia i la literatura ajuden a configurar la ideologia i els valors que la sustenten, i serveixen com a instruments d'aprenentatge i model de conducta a les successives generacions.

²⁵ *Masculinitats*, Bloc sobre la construcció de les identitats masculines destinat a l'alumnat i al professorat. (2007). Recuperat el 29/04/2016 <http://blocs.xtec.cat/masculinitats/identitats-masculines-a-lantiguitat/>

La nostra cultura s'ha nodrit d'idees patriarcals sobre el sotmetiment de les dones i ha permès el dret dels homes a utilitzar la violència contra les dones per assegurar aquest sotmetiment.²⁶

Coral Herrera (2013) parla d'altres autors amb els que comparteix perspectiva sobre els mites de l'amor romàntic, com De Rougemont (1993), on la passió és una creació literària provinent del mite de l'amor cortès sorgit en l'Edat Mitjana, de la que la nostra cultura és heretera o Peter Dinzelsbacher (1981) que defensa que l'amor va ser un descobriment del segle XII. Els mites van sorgir en la època medieval, altres han anat sorgint amb el pas dels segles, i finalment es van consolidar al segle XIX, amb el Romanticisme.²⁷

A mitjans de la dècada dels noranta es va produir un fenomen social conegut com la revolució romàntica, concepte creat per la cultura estatunidenca. Els anys de la transició entre el s.XX i s.XXI van estar marcats entre els esdeveniments culturals, per l'auge dels productes del sentiments. El primer senyal d'aquesta revolució romàntica, segons Rosa Pereda (2001) va ser el canvi pel gust general cap a la novel·la sentimental i les pel·lícules que narraven històries d'amor.

L'estructura mítica de les narracions amoroses són: dos persones s'enamoren, es veuen separades per diverses circumstàncies (dragons, boscos encantats, monstres terribles) i barreres (socials, econòmiques, religioses, morals, polítiques). Després de superar tots els obstacles, la parella pot viure els seu amor en llibertat. La història d'impediments i superacions està travessada per les ideologies patriarcals, que posen la missió en mans de l'heroi masculí. Mentre que la dona espera al castell a ser salvada. En la majoria de mites es compleixen uns estereotips de gènere ell és actiu, valent, segur, decisiu, despert...Ella en canvi, és passiva, sovint desgraciada per algun fet particular (òrfena, burlada socialment, abandonada, etc), submissa, insegura....

²⁶ Extractes del capítol: "Orígens i evolució del codi patriarcal". *LA VIOLÈNCIA DOMÈSTICA. INFORME SOBRE ELS MALTRACTAMENTS A DONES A ESPANYA*, La Caixa, p. 37

²⁷ Herrera, C. (2013). Los mitos románticos en la cultura occidental, p.38.

2.8 Els mites cronificats en l'actualitat

Com s'ha pogut contextualitzar els mites són una construcció social, transmesa a través de les generacions. Aquests és fonamenten en valors tradicionals provinents de la cultura hegemònica patriarcal, a continuació es descriuen els mites i fal·làcies que s'han anat formant al llarg dels temps fent així una creença naturalitzada de les formes d'estimar i de l'assumpció d'uns determinats rols de gènere. L'assumpció d'aquests mites suposa, un factor de risc important per establir relacions de desequilibri de poder en les parelles i per tant en la violència de gènere. La classificació ha estat realitzada en base a la descripció del projecte d'investigació Detecta 2011 sobre *“Sexismo y Violencia de Género en la juventud andaluza e Impacto de su exposición en menores”*. Existeixen 19 mites romàntics, dividits en 4 grups en el qual s'ha pres com una de les referències en l'anàlisi. Aquesta classificació s'ha considerat important per exemplificar amb detall l'anàlisi de discurs posterior.

Grup 1 MITES DE L'AMOR ROMÀNTIC “L'AMOR POT AMB TOT”

Fal·làcia de canvi per amor: Pensar que per amor un mateix pot canviar en diferents aspectes; manera de vestir, de costums o de comportament “Si està enamorat/da canviarà per amor”.

Mite de la omnipotència de l'amor: Pensar que “l'amor ho pot tot”, sobreposar l'amor a qualsevol cosa, i creure que cap obstacle extern o intern ha d'intervenir en la prosperitat de la relació. No és més que un dels efectes de la “ceguera” de l'enamorament.

Normalització del conflicte: Considerar que quan més conflictes hi ha més s'estima un a l'altre, d'aquí els coneguts dits fets *“Los que se pelean se desean”* “*amores reñidos, amores queridos*”, o la típica creença: “Si m'enfado és perquè m'importes, sinó no em seria indiferent”.

Creença en que els pols oposats s'atrauen i s'entenen millor: Quantes més diferències, més “predestinació”.

Mite de la compatibilitat de l'amor i el maltracte: Considerar que estimar és compatible amb fer mal o agredir, o creure que “si no hi ha patiment no hi ha amor”, justificant el maltracte.

Creença en el que l'amor "vertader" "ho perdona/aguat a tot": S'utilitza sovint per fer xantatge per manipular la voluntat de la parella, imposant sense consideració alguns criteris propis, són frases típiques "si no em perdones, és que no m'estimes de veritat".

GRUP 2 MITES DE L'AMOR ROMÀNTIC: "L'amor vertader predestinat"

Mite de la "mitja taronja": Creure que només una persona està destinada a fer feliç a l'altre en l'amor.

Mite de la complementarietat: No creure's un subjecte complet sense l'altre meitat, i confondre la pèrdua de l'amor amb la pèrdua de la meitat d'un mateix.

Raonament emocional: Basar una creença o idea general a un sentiment d'un moment concret, utilitzant les emocions com a prova de veritat.

Creença en que solament existeix un amor "vertader" en la vida: Pensar que l'amor només passa una vegada, que no sigui possible enamorar-se d'una altra persona. La frase típica seria "l'amor de la meva vida".

Mite de la perdurabilitat, passió eterna o equivalència: Passió eterna o equivalència que defensa que l'amor romàntic i passional dels primers mesos dura després d'anys de convivència i el sentiments d'amor i l'enamorament passional són equivalents.

GRUP 3 MITES DE L'AMOR ROMÀNTIC: "L'amor és lo més important i requereix l'entrega total"

Fal·làcia de l'emparellament i conversió de l'amor de parella en el centre i la referència de l'existència: Relegar tota la vida d'una persona a la parella i entendre que només es pot ser feliç a la vida si es té parella.

Atribució de la capacitat de donar la felicitat: Creure que la capacitat de donar la felicitat a l'altre.

Fal·làcia de l'entrega total: Creure's que l'amor es "entregar-se per complet", donar-li a l'amor una importància desmesurada, que acaba destrossant la capacitat d'autonomia i independència i impedeix els desenvolupament social i cultural.

Creença d'entendre l'amor com a despersonalització: Un dels sacrificis és acabar perdent els propis interessos, les pròpies voluntats, costums...per estar en parella. La fusió de les dues persones fa que es transformi el jo amb nosaltres, difuminant les fronteres i particularitats dels respectius caràcters.

Creença en que si s'estima es déu renunciar a la intimitat: La creença de que no poden existir secrets dintre de la parella i la parella ha de saber tot sobre l'altre part.

GRUP 4 MITES DE L'AMOR ROMÀNTIC: "L'amor es possessió i exclusivitat"

Mite del matrimoni: Entendre l'amor com l'emparellament obligat i la unió estable de la parella. Defineix que l'amor passional pot durar tota la vida. Aquesta és una creença del Cristianisme com a acte obligat quan l'amor és vertader.

Mite de la gelosia: Creure's que la gelosia és demostració de l'amor vertader, la importància de la gelosia ve mesurada en la quantitat de control i llibertat que s'exerceix sobre la parella.

Mite sexista de la fidelitat i l'exclusivitat: Creure que no es pot estimar a dues persones a la vegada.

3. Objectius

L'objectiu d'aquest estudi és analitzar com el contingut de la música que escolten els adolescents pot influir en la construcció social de l'amor i en la interiorització de creences estereotipades i desiguals sobre homes i dones, i en la relació que tenen amb la violència masclista. Qüestionar-se les influències socials que han portat a que siguin creences socials establertes, és tot un treball d'anàlisi sobre les construccions socials respecte al gènere.

Les produccions culturals són una gran influència, ja que arriben a una gran quantitat de persones, sobre les produccions cinematogràfiques, s'han fet molts anàlisis sobre els mites d'amor romàntic i el patriarcat, transmesos de manera transgeneracional. La música, també ha estat i és una gran transmissora d'històries del dia a dia, que reflecteixen la realitat. Quina realitat presenten? sovint es parla de l'amor i les relacions de parella, però, en parlen des d'una mirada saludable? De relacions en les que no es pateix, o on hi ha respecte? La música que parla sovint sobre l'amor, no ho fa sota la base de la igualtat i respecte. Aquest treball no relaciona que la música sigui directament conseqüent de la violència masclista però sí una influència més, entre totes les que rodegen a la persona des de que neix. El que hi continuï havent relacions abusives i masclistes avui en dia, és un tema que rau en l'estructura de la societat i està molt enquistat, però no es pot negar que és una influència més créixer escoltant cançons que parlen de relacions turmentoses, angoixoses, desiguals, injustes, dependents, d'homes empoderats que menyspreen la noia que els ha deixat, i noies a les que l'autoestima cau en picat quan es trenca la relació.

Aquí és quan ens podem posar a reflexionar, quant d'important és adquirir aquests valors i construccions sobre l'amor a una etapa tan singular de canvis i noves construccions com és l'adolescència. Aquesta etapa és l'acomiadament interior de l'infant a la nouvinguda identitat. Si un ésser humà, creix absorbint la realitat que l'envolta i reproduint-la, de ben segur si escolta música que evoqui relacions insanes, té més probabilitats d'acabar-les assumint.

4. Metodologia

La metodologia utilitzada per desenvolupar el treball ha estat l'anàlisi del discurs del contingut musical dirigit a adolescents i la relació amb l'amor romàntic i la violència masclista, basada en la perspectiva de la psicologia social constructivista i discursiva, que posa accent als discursos que neixen de la interacció interpersonal i que mostren la realitat social. En la primera part del treball s'ha realitzat una revisió bibliogràfica per contextualitzar sobre l'objecte d'estudi i s'ha cercat material sobre estudis que parlen de l'etapa de l'adolescència, la violència masclista, de la música i l'impacte de la comunicació de masses, de l'amor romàntic i els seus mites.

La recerca s'ha basat en diferents processadors d'informació i cercadors de documents de la xarxa d'internet, com Dialnet, Google Acadèmic, i processadors de documents com Mendeley.

La segona fase de l'estudi s'ha dedicat a fer el cribratge de les cançons més significatives per l'estudi, considerant que els límits d'aquest treball no permeten una revisió exhaustiva, s'ha profunditzat fonamentalment en els cantants de més èxit que escolten els adolescents actualment, els discursos que transmeten i les cançons més conegudes, on representen als homes i a les dones de maneres desiguals quan es tracten temes sobre les relacions amoroses. S'han triat cançons d'èxit nacional, encara que la majoria tenen a nivell internacional també. Un total de 10 cançons, amb una compensació igualitària entre sexes i entre grups i solistes. En cada apartat s'ha realitzat una breu descripció de la trajectòria musical del/s cantant/s i grups per poder tenir en compte el nivell de difusió que tenen. Algunes cançons han estat traduïdes de l'anglès al castellà, la resta es presenten en castellà, per conservar la seva originalitat.

L'anàlisi del discurs, s'ha basat en la comprensió de les frases, ubicant-les sota mites, fal·làcies de l'amor romàntic i estereotips de gènere. Reflexionar sobre quins objectius té el llenguatge en la manera com s'expressa, i quins valors els arriben als receptors. S'han qüestionat si les expressions es donen com a fets normalitzats o veritats establertes que s'ajusten a una norma social. Hi ha algunes cançons que s'han analitzat en fragments per diferenciar el missatge que estan transmetent, sobre mites, fal·làcies i estereotips i altres cançons s'ha fet un anàlisi general ja que

engloben una temàtica en concret relacionat amb la cosificació de la dona o la “*rape culture*”.

Finalment els resultats de la investigació han permès reflectir com dins del model d'amor romàntic, es desenvolupen un seguit de creences i imatges idealitzades al voltant de l'amor que, sovint, porten a acceptar, normalitzar i justificar comportaments clarament abusius. La interiorització d'aquestes creences, ben arrelades a la nostra societat, pot portar a exercir conductes d'abús sobre l'altre i a viure-ho com quelcom normal i justificat en una relació de parella, comprensible pels membres de la parella i pel seu entorn. Partint, a més, de la cultura patriarcal i de la dominació dels homes sobre les dones, aquest model d'amor romàntic constitueix la base ideològica que fomenta i reproduïx la violència masculista en l'àmbit de la parella. Per tant, si una cançó permet l'abús, el menyspreu, la falta de respecte cap a una dona, probablement les persones que l'escoltin, i més si són subjectes en construcció d'una identitat personal madura, aprendran aquest tipus de visió de gènere i consegüentment reproduiran comportaments afins a aquests valors.

Moltes vegades escoltem música sense adonar-nos de què estem escoltant, inclús quan és en el nostre propi idioma. La societat accepta certes afirmacions, no és usual qüestionar-se el contingut de la música, ni perquè alguns d'aquests estan permesos. Com es poden reformular els conceptes psicològics canònics en els termes de l'anàlisi del discurs? És hora de reflexionar com es generen cançons amb lletres que evoquen a tenir relacions turbulentoses, amb diverses formes de violència i abús.

4.1 Anàlisi de produccions musicals dirigides a adolescents

Aquest anàlisi, és només una petita proporció de la quantitat de contingut amb les mateixes característiques, d'altres gèneres musicals, i sobretot d'altres èpoques. A continuació els diferents solistes i grups musicals:

Nom	Inici	Tipologia	Àmbit de l'èxit	Número de cançons analitzades
Auryn,	2009	grup masculí	Nacional/Internacional	2
One Direction	2010	grup masculí	Nacional/Internacional	1
Sweet California	2013	grup femení	Nacional	2
Justin Bieber	2008	solista masculí	Nacional/Internacional	1
Abraham Mateo	2009	solista masculí	Nacional/Internacional	1
Seléna Gómez	2009	solista femenina	Nacional/Internacional	1
Miley Cyrus	2007	solista femenina	Nacional/Internacional	1
Five Harmony	2012	grup femení	Nacional/Internacional	1

Auryn

Des de que es van formar al 2010, han arribat al pòdium de les “*boyband*” a España. Al 2012 van fitxar per la discografia Warner Music Spain, una de les tres multinacionals més importants del planeta. Actualment tenen més de 444.0000

seguidors a *Twitter*, són el grup amb més projecció a Espanya i a nivell internacional²⁸. *Auryn* ha estat el grup revelació d'aquest any, segons la seva pàgina web, han estat més de 32 setmanes a la llista de ventes oficial amb el seu debut, han guanyat diversos premis, i tenen més de 5 milions de reproduccions a Youtube i entrades esgotades als concerts²⁹.

Les cançons senceres es poden veure a Annex 1.

Away (traduïda de l'anglès)

<i>Cuánto te necesito →</i>	El terme “necessitar” implica dependència per l'altre (mite de la complementarietat).
<i>No puedo hablar, no puedo respirar →</i>	Implica dependència per l'altre, extrapolar la dependència a aspectes fisiològics tant bàsics com respirar, o parlar (mite de la complementarietat). Evoca sensacions d'ansietat: no poder respirar.
<i>Nunca pensé en el final de nuestra conexión →</i>	Creure en la perdurabilitat de la passió eterna. (mite de l'amor vertader predestinat).
<i>No puedo seguir, no puedo hacerlo solo →</i>	Creença d'entendre l'amor com a despersonalització d'un mateix, no tenir pròpies capacitats per superar les dificultats.

²⁸ Font: <http://www.elmundo.es/f5/2016/05/08/56f14856268e3e09098b458b.html> recuperada 10/05/2016

²⁹ Pàgina Oficial: <http://www.aurynweb.com/home/pagina-ejemplo/> recuperada 11/05/2016

Who's loving you (traduïda de l'anglès)

<p><i>Déjame decirte que fuiste demasiado lejos, cuando dejaste a mi corazón hecho una basura →</i></p>	<p>Raonament emocional: “com em sento trist perquè has decidit deixar la relació, que ho hages fet està malament”.</p> <p>Aquesta frase implica falta de respecte vers la decisió de l'altre, culpabilitza a l'altre persona de destruir, donant-li tota la responsabilitat del seu malestar, com si no hi hagués part de responsabilitat per les dues persones, o si més no acceptació.</p>
<p><i>Pero tú me dejaste y no lo merecía →</i></p>	<p>No es tracta de merèixer o no merèixer. Existeixen molts factors que poden portar a que una persona talli una relació i ha de ser respectable. L'entrega total implica un desequilibri, entregar-se per complet i implica suposadament que l'altre ho hagi de valorar i correspondre. És com fer un finançament emocional, posar les emocions en un “banc” i que les hagin de tornar amb interessos, perquè s'ha invertit en emocions i s'han de retornar, des de la consideració pròpia del que un considera adequat o just, sembla que si no es així, és injust i no es mereix.</p>

<p><i>Esto es para suicidar-se. Hacer que un hombre se vuelva tan maníaco por esto, era eso lo que querías? →</i></p>	<p>Sembla donar un missatge contradictori, per una banda fa apologia al suïcidi, i per l'altra dóna poca importància al fet “<i>por esto</i>”, quasi bé a tall de menyspreu, encara que és quelcom que pot tornar “maníac” (trastorn mental) a algú.</p> <p>Després de tota aquesta càrrega: suïcidi/mania/menyspreu realitza un xantatge culpabilitzador, “<i>esto era lo que querías?</i>”.</p> <p>Utilitzar el suïcidi és greu, com també és greu utilitzar la malaltia mental, i sobretot per justificar-ho “per amor”.</p> <p>Fàcilment es pot relacionar aquest discurs amb escenes actuals on l'home en un estat de “bogeria” per “amor” acaba cometent un feminicidi, un parricidi, o un suïcidi, o tot alhora.</p> <p>Acaba amb un missatge que pot produir una gran càrrega de culpa, tergiversant la història per donar-li la responsabilitat del dolor a l'altre, racionalitat emocional: “com jo em sento malament, això ho has causat tu”.</p>
<p><i>Porque habría muerto por ti, habría mentido por ti →</i></p>	<p>Es torna a utilitzar la mort, o les actuacions poc ètiques.</p>

<p><i>Dime quien te ama como yo lo solia hacer? Nadie →</i></p>	<p>Aquest missatge evoca al mite de la gelosia i l'exclusivitat, i a creure's que si s'estima es déu renunciar a la intimitat.</p> <p>Creure's que només existeix un amor vertader, i en aquest cas, l'home, "afirma que sap" que ningú l'ha estimat tant com ell. La necessitat de la exclusivitat sexual ha estat mitificada per necessitats del sistema patriarcal a través de les narracions religioses i profanes³⁰.</p>
<p><i>Ahora sé que no eres perfecta, y te dije que merecías la pena →</i></p>	<p>No és perfecta segons el seu criteri, per haver-ho deixat. No és respecta la decisió de la noia de no voler seguir amb la relació.</p> <p>És un missatge clar de menyspreu, no aconsegueix la percepció de la perfecció de l'home cap a la dona, perquè li ha dit que no vol estar amb ell.</p> <p>Abans era perfecta, perquè estava amb ell, però ara no és perfecta, perquè no està amb ell.</p>
<p><i>Esto baby me está matando poco a poco →</i></p>	<p>Utilitzar la relació amb la mort i sobretot culpabilitzar.</p>
<p><i>Quien te ama? te ama a ti? Dime quién, quién te ama a ti? te ama a ti? Dime quién, quién te ama a ti? te ama a</i></p>	<p>És repetitiu, és l'estribillo de la cançó i per tant, arriba a ser abusiu i incisiu.</p>

³⁰ Herrera, C. (2013). Los mitos románticos en la cultura occidental (p-12).

<i>ti?Quién, quién te ama? te ama?</i>	
--	--

Sweet California

Considerada com el grup femení de més èxit, en la història d'Espanya, és un èxit a la llista de venda des de Setembre de 2013, que van presentar el primer single, entrant al top 10 de les cançons més venudes del país i número 1 dels singles físics. L'últim disc, va entrar directament al número 1, han estat nominades i guardonades a molts premis, són disc d'or i els seu videoclips tenen més de 50 milions de visites.³¹

Les cançons senceres es poden veure a Annex 2.

Tan sólo tú

<i>Tan sólo tú, capaz de hundir mi mundo con una palabra</i>	Se li atorga la capacitat/poder a l'home per enfonsar tot el "món" amb "una sola paraula". És una capacitat doncs de fer molt de mal psicològic utilitzant la paraula. És un maltracte psicològic sembla ja assumit per la noia.
<i>No te alejes esta vez, no juegues a intentarlo</i>	Representa la dependència, el no deixar anar a l'altre persona.
<i>Si no hay distancia entre los dos, no hay nada que haga daño</i>	Mite de la omnipotència de l'amor, si estan junts "res" fa mal.

³¹ Font: <http://www.europasur.es/article/ocio/2279122/la/banda/sweet/california/desata/fenomeno/fan/su/concierto/la/linea.html> recuperada 17/05/2016

Vuelvo a ser la rara

<p><i>Me creí mejor con él, me hizo ser la que soñé →</i></p>	<p>Creure's que s'és millor amb una altra persona, respon al mite de la complementarietat, i reforça la baixa autoestima.</p>
<p><i>Y ahora vuelvo a ser quien era ayer, nadie o solo alguien del revés →</i></p>	<p>No creure's subjectes complets, però encara pitjor, ja que es descriu com a "ningú" o "algú del revés", torna a reforçar la baixa autoestima per part de la dona i el mite de la complementarietat,</p>
<p><i>Y sé que todo se me fué y vuelvo a ser la rara →</i></p>	<p>Reforça la baixa autoestima, sense aquella persona, ja no se sent bé, i ara torna a ser la "rara", un adjectiu pejoratiu cap a un mateix.</p>
<p><i>Fue contigo que empecé a poner mi mundo en pie, y en un segundo se rompió →</i></p>	<p>Sense aquella persona, no es tornarà a la felicitat, i el "món" s'enfonsa (mite de la complementarietat i la mitja taronja). "Món" és una paraula que s'utilitza molt, designa algo molt gran, i es compara amb l'amor, la comparació té la voluntat de que l'amor ha de ser allò que avarca tot, més enllà d'un mateix, dels seus gustos, de les seves amistats, de la seva família, quan apareix l'amor es converteix en tot el món de la persona.</p>

<p><i>Sé, que mientras tu sonríes yo me coso heridas →</i></p>	<p>Reforçar l'autoestima dels homes i reforçar la baixa autoestima de les dones. Cosint ferides, aquest mot, també pot estar relacionat amb el maltracte físic.</p>
<p><i>Puede que no sea la mejor, es más, puede que ni sepa amar. →</i></p>	<p>Reforçar la baixa autoestima de la dona, menyspreant la seva pròpia i personal capacitat d'estimar a algú. Per tant, ell "si que sap estimar" mentre ella no, perquè no ha estat a l'altura.</p>

Abraham Mateo

És un jove de 17 anys, tots els seus discos han arribat a ser discos d'or a Espanya de la mà de productors de Los Angeles i Londres. Amb la seva carta de presentació als 15 anys va superar el 100 milions de reproduccions a España, tot un record al país. Té un volum de seguidors molt ampli, 31 clubs de fans repartits per tot el món i també a les xarxes socials té milions de seguidors.³²

La cançó sencera es pot veure a Annex 3

Te daré mi corazón

<p><i>Te necesito aquí</i></p>	<p>Aquest missatge declara la necessitat de l'altre, moltes vegades aquesta necessitat és fruit de la dependència emocional.</p>
--------------------------------	--

³² Web Oficial d'Abraham Mateo recuperat 18/04/2016 a: <http://www.abrahammateooficial.com/bio/> recuperada 04/05/2016

<p><i>Sin tí no sé seguir</i></p>	<p>Si no és amb aquesta persona, no es pot seguir, ni un mateix, ni una altre pot seguir i ocupar el seu lloc (mite de la mitja taronja).</p>
<p><i>Arréglame tu</i></p>	<p>Deixar la responsabilitat a l'altre persona d'arreglar els propis errors. Tenir present la fal·làcia del canvi per amor, pensar que per amor es pot canviar allò que "està malament".</p>
<p><i>Te daré mi corazon para que lo puedas resucitar</i></p>	<p>L'expressió exagerada de "donar el cor", és fruit del mite de l'entrega total, entrega-ho tot a l'altre i donar-li la responsabilitat i la autoritat de que el "ressusciti". També expressa el mite de la omnipotència de l'amor, de la possibilitat "ressuscitar" quelcom que està mort i també ens trobem de nou amb la relació de l'amor amb la mort.</p>
<p><i>Yo te espero mi única esperanza eres tú</i></p>	<p>Esperar aquella persona, eternament, ja que és la única opció que hi ha (mite de la perdurabilitat, de la mitja taronja)</p>

Selena Gómez

És una de les icones juvenils més importants dels Estats Units i del món. Té 24 anys, és actriu, cantant, compositora i dissenyador de moda. Després de diversos treballs va treure un disc al 2013 que la va fer arribar al primer lloc en països com Estats Units, Canadà i Noruega. Ha venut més de 2,8 milions d'àlbums i 18,1 milions de senzills.³³

La cançó sencera es pot veure a Annex 4

Guapa para ti

“Soy oro de 14 quilates”

“Voy a ponerme ese vestido que te gusta muy ajustado, voy a ponerme el pelo bonito, realmente bonito”

“Porque solo quiero estar guapa (verme bien) para ti.”

“Solo quiero estar guapa para ti Déjame que te demuestre lo orgullosa que estoy de ser tuya”

“Yo no lo haré, no lo haré (no irse nunca de su lado)”

En aquesta cançó es transmet un missatge que reproduïx la pràctica intrínseca dels codis patriarcals de control sobre el cos i la vida de la dona, ella ha d'estar guapa, arreglar-se, per l'home. La cançó es basa sota els estereotips de bellesa, la dominació de l'home sobre la dona, que ha d'estar sempre perfecte sota les exigències de l'ideal de bellesa.

Durant la cançó sembla que la cantant té un únic objectiu, satisfer a l'home, estar guapa, i demostrar a l'home l'orgullosa que està de “ser seva”. Parla en termes de

³³ Font: <http://laprensa.peru.com/espectaculos/noticia-selena-gomez-biografia-53911> recuperat el 10/04/2016

possessió, ella forma part de la propietat de l'home i a més ha de complir un requisits estètics. El concepte de cosificació de la dona esdevé quan una dona és tractada com a un objecte que no pensa i pot ser utilitzada com un vulgui, avui en dia la cosificació de la dona s'ha tornat més rellevant, fruit del consumisme, que reflecteix dones com a productes, consumibles per homes, “soy oro de 14 quilates”. Aquesta és una nova forma de violència simbòlica³⁴.

Justin Bieber

És cantant i compositor original de Canadà, des de 2008 no ha parat de signar contractes, amb el seu primer videoclip va aconseguir 300 milions de reproduccions, es va convertir en el vídeo més vist en Youtube. Al 2009 es va convertir en el primer cantant en tenir 7 senzills d'un disc debut. El seu tercer disc va aconseguir 1.200.000 còpies³⁵.

La cançó sencera es pot veure a Annex 5.

What do you mean?

“Cuando asientes con la cabeza, pero quieres decir no”

“Cuando no quieres que me mueva pero me dices que me vaya, Que quieres decir?”

“Decías que se nos acabava el tiempo, que quieres decir? mejor que te decidas”

“Eren tan indecisa”

“No sé si eres feliz o te estás quejando”

³⁴ Font: <https://orbitadiversa.wordpress.com/2013/01/28/cosificacion-sexual/> recuperat el 5/04/2016

³⁵ Font extreta de: <http://laprensa.peru.com/espectaculos/noticia-justin-bieber-biografia-53915> recuperada 10/05/2016

“Primero quieres ir hacia la izquierda, y quieres torcer a la derecha. Quieres discutir todo el día, y hacer el amor toda la noche. Primero estás arriba, luego abajo, y luego en medio.”

“Cuando me marcho, eres sobreprotectora, intento ceder, pero no puedo ganar.”

“Mejor que te decidas, quieres dejar clara tu opinión, pero sigues sermoneando”

En aquests fragments seleccionats del discurs podem veure com l'home sap lo que vol la dona millor que ella mateixa. El títol de la cançó ja exemplifica, “Què vols dir?” la noia li està dient que no, però ell no entén que vol dir exactament. La noia sembla que li esta dient que se'n vagi, però ell segueix sense entendre-ho. Tot seguit expressa una sèrie de qualitats sobre la dona: no sap el que vol (indecisa), vol discutir tot el dia (conflictiva), canvia d'estat emocional (inestable emocionalment) i les seves opinions són “sermons”. En aquesta cançó es tracta a les dones com a criatures incomprensibles i emocionalment inestables, fins a tal punt, que ni el seu criteri té gaire fermesa. Reflecteix que quan una dona diu algo que un home no vol escoltar o no hi està d'acord, déu voler dir una altra cosa.

Aquests arguments formen part de la “rape culture” -cultura de la violació-, és aquella que perpetua idees sobre el consentiment o la falta d'aquest, i les conductes que desenvolupem respecte al gènere i al sexe. Idees com que encara que una noia digui que no, l'home pot utilitzar el poder de la masculinitat per saber millor que ella que és el que vol³⁶. El terme “rape culture” va sorgir als Estats Units al 1970 i és cada vegada més conegut, va sortir per donar resposta a les formes en que la societat culpa a les víctimes d'abús sexual i normalitza la violència sexual masculina³⁷.

³⁶ Suárez, R. (2015, 31 Ago) Justin Bieber, entérate: “no” significa “no”. Recuperat el 5/04/2016 a http://elpais.com/elpais/2015/08/31/tentaciones/1441005893_769513.html

³⁷ Women Against Violence against women (n.d). What is Rape Culture?. Recuperat el 18/05/2016 a: <http://www.wavaw.ca/what-is-rape-culture/>

One Direction

Aquest grup masculí porta des de 2010 en marxa, sent un èxit internacional, amb el seu primer senzill van aconseguir el primer lloc de les principals llistes, i van rebre nombrosos premis (Brit Award, Mtv Video Music Awards, Billboard 200). Al 2013 va ser el disc més venut en tot el món, amb el seu tercer disc, amb casi 5 milions d'unitats venudes.³⁸

La cançó sencera es pot veure a Annex 6 .

What makes you beautifull

“Eres insegura, no sabes por qué, No necesitas maquillaje para cubrir siendo de la forma que eres es suficiente”

“Si solo pudieras ver lo que yo puedo ver, entenderías por qué te deseo tan desesperadamente, ahora mismo, te miro y no me puedo creer que no sepas no sepas que eres preciosa, eso es lo que te hace preciosa.”

En aquest fragment podem veure com el poder de la masculinitat ofereix el fet de poder jutjar si una noia “necessita” o no, estar maquillada per estar més maca, i per delimitar si és o no “suficient”. Sorgeixen algunes qüestions en referència a “suficient”: Suficient per agradar? Suficient per ser apta?. Qui els hi ha donat el poder de decidir si una persona és suficient tal i com és per no portar maquillatge? A part de donar importància a l'aspecte físic, s'està obviant si aquella noia té altres aspectes personals valors com a persona, més enllà del físic.

Aquest discurs reflecteix el següent; que una noia tingui l'autoestima baixa, és positiu, es veu acceptable. Tal i com el presentador Stephen Colbert fa amb la deconstrucció de la cançó, al programa “*The Colbert report*”, el missatge dona a entendre que la baixa autoestima atrau molt als nois, com a contrargument còmic afegeix “ells sempre van a pel fruit caigut, més fàcil d'agafar”, “ells acaben de dir que

³⁸ Font:<http://www.buenamusica.com/one-direction/biografia> recuperat el 22/04/2016

la noia és preciosa, per tant, ara ja sap que és preciosa i ja no ho pot ser, de preciosa”³⁹.

Miley Cyrus

És actriu i cantant, al 2007 estatunidenca, va firmar el seu debut com a solista, amb el seu segon àlbum va aconseguir el primer lloc en les llistes Billboard 200. Al 2013 els canals MTV i ABC la van nomenar artista de l'any. Al 2014 va obtenir diversos premis, entre els que es destaquen els MTV Video Music Awards⁴⁰.

La cançó sencera es pot veure a Annex 7

Adore you

“Y cuando dices que me necesitas
No, te necesito más”

“Cuando estoy llorando por ti
Tengo miedo, mucho miedo”

“Cuando estás cerca de mí
Me siento como si estuviera de pie con un ejército
de hombres armados con armas”

“Me encanta mentir a tu lado
Puedo hacer esto para la eternidad”

“Tú y yo estamos destinados a estar en santo matrimonio”

En aquest fragment podem veure diversos elements de dependència emocional, sovint la dependència emocional comporta relacions destructives i desequilibrades, on el dependent es sotmet i idealitza a l'altre, tal i com es reflecteix després “*cuando estás cerca de mí, me siento como si estuviera de pie con un ejército de hombres*

³⁹ The Colbert Report (2012, 7 September). The 2012 people's party Congress of Charlotte- Youth Vote recuperat el 18/04/2016 a: <http://www.cc.com/video-clips/9wdqkq/the-colbert-report-the-2012-people-s-party-congress-of-charlotte---youth-vote>

⁴⁰ Font: https://es.wikipedia.org/wiki/Miley_Cyrus recuperada 10/05/2016

armados com armas”. Reflecteix una situació bèl·lica, de por i inseguretat. L’últim fragment, reflecteix una de les bases dels valors tradicionals del patriarcat, el matrimoni. En definitiva, el missatge és, a pesar de la dependència emocional i tot el que comporta, a pesar de la por que li genera tenir-lo davant, a pesar d’haver de mentir i pensar en fer-ho eternament, a pesar de tot, estan predestinats a casar-se (mite del matrimoni).

Fifth Harmony

Són un grup musical format per cinc noies de 15 a 19 anys d’èxit internacional, amb el seu primer single (Work from home) van aconseguir el seu número 1 en Billboard. Però també a Espanya s’ha posat en número 1 de llistes iTunes amb el seu segon àlbum.

La cançó sencera es pot veure a Annex 8.

Work from home

*“No estoy preocupada por nada
No llevo nada puesto “*

“Estoy luciendo guapa, impaciente”

*“No tienes que ir a trabajar
pero tienes que ponerte a "trabajar" “*

*“Deja que mi cuerpo haga el trabajo
podemos trabajar desde casa”*

*“Voy a hacerte una promoción
haré que te sientas como en unas vacaciones”*

“Cariño, tú eres el jefe en casa”

“Oh sí, chica trabaja para mí

Ella lo maneja como una 63”

“Oh, ella es mi bar yo soy su boo”

Aquest discurs ens transmet de nou, la cosificació sexual de la dona. Representa i tracta a la dona com un objecte sexual, ignorant les seves qualitats i habilitat intel·lectuals i personals, reduint-les a instruments pel deleit sexual de l'home. La cançó diu que l'home ha de deixar el treball, i anar a “treballar” sexualment amb la dona que espera a casa. A part de complir els estereotips masculistes (home treballant i dona esperant a casa), es compleix també l'exigència de la dona a estar estèticament “guapa” i a la importància de lo físic ans lo intel·lectual. El prototip sexual que transmet és la dona com a objecte del desig masculí i l'home com a subjecte autònom desitjant.

5. Resultats

“Si no se hace nada por evitarlo, la raíz de las emociones más íntimas se alimenta de valores tradicionales que incorporamos a través de los procesos de socialización. Tales valores van introduciendo poco a poco en nuestro interior y conforman la estructura del modelo de atracción que, al haber sido moldeada sin esfuerzos, funciona como si de algo biológico o antropológico se tratara” (Gómez: 2004, 89).

S'ha fet l'anàlisi en base al discurs dels mites de l'amor romàntic, però també visualitzant com els discursos tenen com a objectiu establir estereotips de gènere, i filant prim en com s'utilitza el llenguatge, de quina manera i quines conseqüències causen a nivell interrelacional en els receptors. S'ha pogut extreure dels missatges unes connotacions de menyspreu i falta de respecte cap a la dona, així com també una posició de baixa autoestima de les mateixes. S'ha reflexionat sobre conceptes que fins ara no es coneixien gaire però gràcies als moviments feministes s'estan visualitzant cada cop més, com la “rape culture”, cultura de la violació o el model de

cosificació sexual de la dona.

A vegades, escenes que ens semblen tan grotesques a la vida real (femicidis, parricidis, amb posterior suïcidis) s'estan expandint a cançons d'adolescents. Què esperem doncs dels futurs adults? Amb quina perspectiva volem que neixin els homes, justificant que per amor, poden suïcidar-se, matar a la seva família, perquè l'amor pot tornar boig a qualsevol i redimir-lo dels seus actes?

Quantes vegades a la premsa surten notícies, en les que es "justifica" d'alguna manera les bogeries fetes per amor, "va matar als seus fills i a la dona, perquè aquesta li va demanar el divorci" "perquè li va posar un ordre d'allunyament". Inconscientment o no, s'està justificant l'acció. Com la dona es va voler allunyar, ell la va matar, si no s'hagués allunyat, això no hauria passat. No vol dir que el que ho comuniquin d'aquesta manera estigui justificant l'acte, però, la manera com és exposat el discurs, les idees, els judicis i avaluacions que fan sobre les relacions de parella i l'amor són totalment ajustades a la norma social imperant del patriarcat. Difícilment escapa d'aquesta reflexió i no es pot descartar dintre del context explicat en aquest treball.

En la majoria de cançons fetes per homes s'ha observat una bona autoestima sobre ells mateixos, són orgullosos, si els deixen s'enfaden i menyspreen la ex parella, la culpabilitzen. En canvi, les noies si les deixen, supliquen, s'anul·len, es tornen "ningú", es senten fatal, no reclamen, se'ls hi baixa l'autoestima sense l'home. Ja no hi ha suficient amb que els nois les menyspreïn sinó que també ho fan elles amb elles mateixes.

A través de l'anàlisi, podem veure com l'amor romàntic i el sistema patriarcal ha ensenyat a la societat a com comportar-se depenent del sexe en el que hagi nascut, a relacionar-se i a reprimir-se sota unes pautes establertes, costums, rols, prohibicions, creences, prejudicis i tabús. Totes aquestes suposicions estan tan assimilades per la societat que es prenen com quelcom natural, encara que estiguin enfocades al discurs cultural hegemònic, ple de masclismes.

6. Discussió

“Una alta asunción e inadecuada interpretación de mitos de amor romántico, se convierte en la causante de que desarrollen creencias e imágenes idealizadas que en numerosas ocasiones dificulta el establecimiento de relaciones sanas y tolerancia a comportamientos abusivos”

Ramos Matos, E. (2011). Mitos del amor romántico y prevención de la violencia de género. Coeducación Y Mitos Del Amor Romántico.

En aquest últim apartat s'aborden algunes de les principals qüestions que destaquen de l'objecte d'estudi i de tota la revisió bibliogràfica que l'han contextualitzat, i es realitza un repàs sobre els diferents autors que han parlat sobre les diferents temàtiques, per després posar-les en relació. Per un costat, la relació que existeix entre la construcció social de l'amor romàntic i la violència masclista i com afecta aquesta relació a l'etapa de l'adolescència. La música, com a focus important en aquest treball ens ha aportat informació sobre la seva importància dintre d'una etapa de desenvolupament concreta, el seu impacte a les masses i també com l'anàlisi del seu discurs pot influir en la realitat social actual.

Per altra banda, concluïm com l'anàlisi del discurs ens ha permès conèixer quins valors s'estan distribuint avui dia entre els adolescents i lo perjudicial que pot ser i les direccions que s'haurien de prendre per tal de prevenir aquesta problemàtica.

Les creences sobre els models de feminitat i masculinitat, es van construir al llarg de tot el desenvolupament vital, els missatges que es reben des de la infància sobre les relacions afectives es van aprenent poc a poc i són els que contribueixen a construir el món de valors del subjecte.

Encara que no vol dir que adquirir aquestes creences sigui una conseqüència directe de la violència masclista entre les persones, el que si que és cert és que s'assenten unes bases poc igualitàries de sexes, amb dinàmiques desiguals i rols estereotipats i poden causar problemes a mesura que les parelles s'estabilitzin i estableixin relacions més íntimes.

Les definicions i imatges que construeixen la realitat estan determinades pel material que es difon a la societat mitjançant la comunicació de masses. Com ja s'ha vist Mc Quail (1991) i Lasswell (1927) ja pensaven que els mitjans de comunicació mediatitzaven les relacions, i eren un recurs de control i manipulació vinculat al mercat i a la indústria. La música doncs serviria per mantenir als adolescents com subjectes de control i manipulació de la indústria, enfocats a l'interès de que aquests formin part. Altres autors com Theodor W. Adorno i M. Horkheimer, escola de Frankfurt, (1930) han parlat més específicament de la música, considerant-la com a producte del capitalisme industrial. Totes aquestes creences lligades al concepte de l'amor com a producte cultural, en el que basa part del seu treball Coral Herrera (2013), on la socioconstrucció de l'amor romàntic és vista com un mecanisme de control social per a que continuïn existint les parelles tradicionals i monogàmiques, amb els respectius rols i els respectius costums de consum que afavoreixen la indústria. L'estudi no ha permès aprofundir sobre aquest aspectes però es considera rellevant tenir-los en compte i relacionar la música i l'amor com a productes culturals i possibles mecanismes de control per tenir als subjectes sota control i manipulació de la indústria.

En el cas de l'amor i les relacions de parella, Coral Herrera (2013) assenyala que les cançons influeixen en les expectatives i creences (juntament amb altres produccions culturals com les narracions, els contes, les novel·les, les pel·lícules, etc), mitjançant un sistema de "seducció" molt lligat al consum, que fa que augmenti més la influència i la penetració dels missatges que contenen⁴¹. Per Amurrio (2010) els models de parella, els estereotips de gènere, les creences sobre l'amor i la sexualitat, també considera que estan impregnats d'altres dosis d'agressivitat. Aquesta situació comporta que les conductes i actituds cap a les dones siguin violentes i en conseqüència que les produccions culturals fomentin relacions de violència masclista.

En aquest context, l'ideal de l'amor romàntic esdevé clau per entendre l'expressió d'aquestes creences associades als rols de gènere en les relacions de parella. En el sí de la nostra cultura patriarcal, l'ideal de l'amor romàntic estipula i marca les normes d'un model de conducta amorosa, el que significa enamorar-se i els

⁴¹ Herrera, C. (2013). Los mitos románticos en la cultura occidental, p.44.

sentiments que les persones han de sentir, on, quan i amb qui. Si tal i com s'ha fet en aquest treball s'analitzen els patrons conductuals que s'estableixen en el contingut específicament dissenyat i creat per a adolescent, l'afirmació de que aquests adolescent poden acabar tenint relacions desiguals i abusives no és estranya. Encara que els adolescents cada vegada siguin més conscients de què és la violència masclista i quins són els seus indicis, si continuen tenint aquests referents que es difonen en l'actualitat, la tasca de prevenció es dificulta.

En l'anàlisi es poden veure concepcions romàntiques d'entrega total de la dona a l'home i de la lluita per aconseguir, superar els problemes per a que la relació funcioni. També es naturalitzen les diferència de gèneres, es desvaloritzen els aspectes intel·lectuals o aquells que tenen a veure amb la personalitat i s'alcen els que tenen a veure amb la superficialitat de lo físic i el culte al cos. En l'horitzó del món de l'amor i la sexualitat, apareix l'abús, la prepotència, la manipulació, el xantatge de l'home sobre la dona. Es potencia la identitat masculina com una persona orgullosa, rancorosa i amb una sèrie de poders respecte la dona per opinar sobre el seu aspecte físic, jutjar sobre les seves decisions o maneres de ser. Respecta la identitat femenina es pot veure com es concedeix a l'home el poder de destruir, de fer sentir malament, també es lluita estèticament per cridar la seva atenció a nivell sexual com si fos l'únic element valuós.

Sembla que tal i com afirma Amurrio (2010), nois i noies han interioritzat relacions de gènere en l'esfera afectiva, on els homes es comporten agressivament, però on les noies senten amor cap a aquest homes violents⁴². La música es converteix en font principal d'aquest d'estereotips.

El que s'ha intentat transmetre en aquest treball és la importància de la música com a font de transmissió d'aquest valors tradicionals, cal considerar-la com a un dels canals més potents en la quotidianitat de la població jove.

El problema existent és el paper de receptors passius, s'hauria d'intentar fomentar una mirada crítica amb les cançons que escolten i el seu contingut, aprendre a ser receptors actius dels missatges que reben a través de la música. Aprendre a

⁴² I Congreso Internacional de Comunicación y Género (2012) Del mito del amor romantico a la violencia de genero. p-34.

discernir entre el contingut de les lletres que transmeten relacions de control i domini, enfront de missatges de bon tracte i igualtat⁴³.

És per aquesta raó que la intervenció en joves és fonamental per fomentar models de relació igualitaris i de respecte mutu, per aconseguir la igualtat d'oportunitats real i efectiva, i per evitar així les situacions de violència masclista en qualsevol dels seus àmbits i les seves formes. En aquest sentit, les estratègies de prevenció constitueixen un dels pilars clau per a la lluita contra la violència masclista.⁴⁴

Fruit d'aquest anàlisi, ha sorgit una controvèrsia: Com poden les administracions públiques defensar per una banda la violència masclista i articular diferents programes per tal d'eradicar-la i per l'altra banda permetre aquests discursos en contingut musicals, pel·lícules, sèries o programes de televisió? Sembla que per una banda ho intenten tapar, i per l'altre fer-ne difusió.

Segons Aguinaga (2009) existeix un buit en l'educació per la igualtat, per les dificultats de superació de l'ordre patriarcal, als àmbits familiars els models que perceben en la infància continuen sent de l'esquema tradicional. També passa amb els mitjans de comunicació, no es queden curts. Es produeix també un buit en l'educació sentimental difícil de superar que porten a crear carències que s'arrossegueu durant les etapes de desenvolupament⁴⁵.

Treballar la música en el seu vessant més productiu pot portar a treballar la lletra educant la intel·ligència verbal, treballar la música educant la intel·ligència musical, potenciar la creativitat, l'intercanvi d'opinions, el respecte a les idees alienes, la tolerància, el diàleg amb companys i companyes, la reflexió, la introspecció, educant així la intel·ligència emocional.⁴⁶

Les produccions culturals són el reflex de la societat en la que vivim, de moment vivim en una societat on la indústria de masses explota l'estereotip de dona com a objecte de plaer per l'home, on les cançons més actuals tenen missatges plens de

⁴³ Ramos Matos, E. (2011). Mitos del amor romántico y prevención de la violencia de género. Coeducación Y Mitos Del Amor Romántico.

⁴⁴ Fuerza, I. (2012). Congreso para el Estudio de la Violencia contra las Mujeres. Justicia y Seguridad: Nuevos Retos, 1–19.

⁴⁶ Llorens, A. (2013) Trabajar La Prevención De La Violencia De Género En El Marco Educativo, Ajuntament de València, Regidoria d'educació i Iniversitat Popular, 1–201.

conceptes masclistes, per tant amb aquesta panoràmica és cabdal pensar en la necessitat d'introduir una educació focalitzada en els valors de la igualtat i el respecte mutu dintre de les relacions sentimentals i sobretot ensenyar a que els adolescents aprenguin a mirar críticament allò que se'ls hi ofereix.

7. Bibliografia

1. Antaki, C., & Iñiguez Rueda, L. (1994). El análisis del discurso en psicología social. *Boletín de Psicología*, (44), 57–75.
2. Article Abc, familia – padres e hijos escrit per Esther Blanco (2015) recuperat el 6/05/2016 a: <http://www.abc.es/familia-padres-hijos/20150910/abci-adolescentes-violencia-genero-201509101206.html>
3. Balasch, M., & Montenegro, M. (2012). Coneixements psicosocials: perspectives i fonaments dels problemes socials. *Psicologia Comunitària I Problemes Socials*.
4. Blog Blowin in the wind, Mitos del amor romántico, Recuperat el 29/05/2016 a <http://alxrizo.blogspot.com.es/2014/04/mitos-del-amor-romantico.html>
5. Burr, V. (2002). En *The Person in Social Psychology*, Psychology Press, United Kingdom.
6. Burr, V., & Proa, E. (1996). Vivien Burr: Introducció al construccionisme social. Ed. Proa: Barcelona.
7. Campos, C. R. (2010.). L'anàlisi del discurs. Mòduls UOC. Universitat Oberta de Catalunya.
8. Comas-d'Argemir, D. (2009). Mitjans de comunicació de masses: "altres" agents educadors? *Nous Horitzons*, (196), 19–25.
9. Fierro Arias, J. D. (2014). El desenvolupament durant la joventut: de l'adolescència a l'adulthood. *Psicologia Del Desenvolupament II*, 88.
10. Fuerza, I. (2012). Congreso para el Estudio de la Violencia contra las Mujeres. Justicia y Seguridad: Nuevos Retos, 1–19.
11. Gómez, J. (2004): *El amor en la sociedad del riesgo. Una tentativa educativa*. Barcelona, El Roure.
12. Herrera, C. (2013). El rincón de Haikia. Los mitos románticos en la cultura occidental. Recuperat 14/05/2016 de: <http://haikita.blogspot.com.es/>
13. I Congreso Internacional de Comunicación y Género (2012) Sevilla.
14. Julián, E. R. S., & Quirós, I. M. (2015). Fuerte como papá? sensible como mamá? Recuperat el 10/05/2016 de: http://adolescenciayjuventud.org/images/pdf/def_resumen_cuantitativo_genero.pdf
15. Llorens, A. (2013). Trabajar La Prevención De La Violencia De Género En El

- Marco Educativo. Ajuntament de València. Regidoria d'educació i Universitat Popular, 1–201.
16. Macroencuesta de violencia contra la mujer 2015. Avance de Resultados. Delegación del Gobierno para la Violencia de Género. (2015).
 17. Masculinitats, Bloc sobre la construcció de les identitats masculines destinat a l'alumnat i al professorat. (2007). Recuperat el 29/04/2016 a: <http://blocs.xtec.cat/masculinitats/identitats-masculines-a-lantiguitat/>
 18. Mayor, P. S. E. R., Floyd, P., Injuve, P., & Tesis, P. (2008). Adolescencia y música. *Premios Injuve Para Tesis Doctorales*, (2007), 72–101.
 19. Mitos del amor romántico (2015, 6 Abril) recuperat el 10/052016 a: <http://www.cdp.udl.cat/tallers/index.php/es/glosario/item/109-modelo-de-amor-romantico>.
 20. Moreno, A. (2014). El desenvolupament durant l'adolescència. Universitat Oberta de Catalunya.
 21. Perez, V. F., & Fiol, E. B. (2013). Del amor romántico a la violencia de género. Para una coeducación emocional en la agenda educativa. *Profesorado*, 17(1), 105–122.
 22. Plataforma Unitària contra les violències de gènere.(2010).Trenquem el Silenci. Projecte de prevenció de la violència de gènere dirigit a les AMPA, les escoles de primària i els instituts de secundària de Catalunya.
 23. Projecte d'Investigació DETECTA 2011 sobre "Sexismo y Violencia de Género en la juventud andaluza e Impacto de su exposición en menores" l'Institut Andalús de la Dona, Conselleria per la Igualtat i Benestar social. Junta d'Andalusía.Instituto Andaluz de la Mujer. Recuperat el 16/04/2016 a: www.juntadeandalucia.es/institutodelamujer/
 24. Ramos Matos, E. (2011). Mitos del amor romántico y prevención de la violencia de género. *Coeducación Y Mitos Del Amor Romántico*.
 25. Suárez, R. (2015, 31 Ago) Justin Bieber, entérate: "no" significa "no". Recuperat el 5/04/2016 a http://elpais.com/elpais/2015/08/31/tentaciones/1441005893_769513.html
 26. The Colbert Report (2012, 7 September). The 2012 people's party Congress of Charlotte- Youth Vote recuperat el 18/04/2016 a: <http://www.cc.com/video-clips/9wdqkq/the-colbert-report-the-2012-people-s-party-congress-of-charlotte--->

youth-vote

27. Women Against Violence against women (n.d). What is Rape Culture?.

Recuperat el 18/05/2016 a:<http://www.wavaw.ca/what-is-rape-culture/>

28. Fonts d'on s'han extret les biografies dels grups musicals i cantants:

- <http://laprensa.peru.com/espectaculos/noticia-selena-gomez-biografia-53911>
- <http://www.abrahammateoofficial.com/bio/>
- <http://www.buenamusica.com/one-direction/biografia>
- <http://www.elmundo.es/f5/2016/05/08/56f14856268e3e09098b458b.html>
- <http://www.europasur.es/article/ocio/2279122/la/banda/sweet/california/desata/fenomeno/fan/su/concierto/la/linea.html>
- <http://www.letraseningles.es/busquedadeletras.html?cx=partner-pub-2615947866019507%3Adm6gvm-cil9&cof=FORID%3A10&ie=UTF-8&q=what+makes+you+beautiful&sa=Buscar>

8. Annex

1. Auryñ

Away (traduïda de l'anglès)

*No hay tiempo para decir cuánto te necesito.
Todavía intento decir en voz alta tu nombre y oírte.*

No, no puedo hablar.

No puedo respirar

*y tengo que buscar el camino
para admitir que te has ido.*

Estríbilo: Volviendo atrás, al tiempo de nuestra historia.

*A los días en los que seguías diciendo
que tú me amabas.*

*Y ahora mismo te voy a decir la verdad:
dejaste a un hombre con el corazón roto
y sin oportunidad de decir adiós.*

Te has ido, lejos.

Solía soñar más allá del destino.

Nunca pensé en final de nuestra conexión.

Yo era fuerte, y ahora me siento tan débil.

No puedo seguir, no puedo hacerlo solo.

Estríbilo

No puedo parar todavía de echarte de menos.

Volvamos al principio.

Estríbilo

[Tengo que dejarte ir]

Te has ido, muy lejos

Who's loving you (traduïda de l'anglès)

Baby sé muy bien acerca de los juegos

Que jugábamos enamorados

Déjame decirte que fuiste demasiado lejos

Cuando dejaste a mi corazón hecho basura

Ahora sé que no fuí perfecto

Pero Tú me dejaste y no lo merecía

Esto es para suicidarse, hacer que un hombre se vuelva

Tan maniaco por esto

¿Era eso lo que querías?

Porque habría muerto por ti,

Habría mentido por ti

Aquí está lo que necesito que hagas tú

Estrillo: Dime quien te ama como yo solía hacer

Nadie (6x)

Quien te ama tanto como yo solía hacerlo

Nadie (6x)

Ahora sé que tú no eres perfecta

Y te dije que tu merecías la pena

Así que dime cómo te sienta caminar lejos

De algo real, supongo que tú nunca lo sabrás

Porque habría muerto por ti,

Habría mentido por ti

Aquí está lo que necesito que hagas tú

Estrillo

Ahora cualquier cosa que me digas

Es irrelevante así que dime lo que quiero saber

El cuchillo clavado en el corazón es la prueba que tengo

De que esto baby me está matando poco a poco

Ahora sé que tú no eres perfecta

*Y te dije que tu merecías la pena
Así que dime cómo te sienta caminar lejos
De algo real, supongo que tú nunca lo sabrás
Porque habría muerto por ti,
Habría mentido por ti
Aquí está lo que necesito que hagas tú*

Estrillo

Quien te ama? te ama a ti?

Dime quién, quién te ama a ti? te ama a ti?

Estrillo

Dime quién, quién te ama a ti? te ama a ti?

Estrillo

Quién, quién te ama? te ama?

2. Sweet California

Tan Solo tú

Que alguien pare el tiempo en este instante
Prométeme, que esta vez es verdad
Que no vas a mirar hacia otra parte
Que yo no sé si podré soportar

Estrillo: Tan sólo tú

Capaz de hundir mi mundo con una palabra

Tan sólo tú
Capaz de hacérmela olvidar

No te alejes esta vez

No juegues a intentarlo

Si no hay distancia entre los dos

No hay nada que haga daño

¿Cuándo fue el momento en que sentiste
Que lo nuestro no era suficiente?
Toma nuestra historia

Escribe de nuevo el final
Dicen que la noche es más oscura
Cuando nacen los rayos de Sol
Se nos hizo tarde y no nos dimos cuenta
Y el silencio se hizo con la habitación

Estribillo

Sobran las palabras si se quiere amar
Quedan los recuerdos en algún lugar
Somos un mensaje que no entiende nadie
Nadie entenderá

Estribillo

Vuelvo a ser la rara

Como fue que se marchó, sin darme cuenta
Como fue que me dejó, promesas sueltas.
Me creí mejor con él, me hizo ser la que soñé
Y un segundo se acabó.

Y ahora vuelvo a ser quien era ayer

Nadie o solo alguien del revés.

Estribillo: Y ahora se, que ya no contarás lunares en mi espalda

Y sé que ya no escribirás te quiero en mi ventana

Y sé que todo se me fue y vuelvo a ser la rara

Nuca fui muy popular, ni tuve estrellas

Y me acostumbre a pisar alguna piedra.

Fue contigo que empecé, a poner mi mundo en pie.

Y en un segundo se rompió.

Y ahora vuelvo a ser quien era ayer

Nadie o solo alguien del revés.

Estribillo

Y ahora se, que ya no me veré brillando en tus pupilas

Se, que mientras tu sonrías yo me coso heridas

Ves, que todo se me fue y vuelvo a ser la rara.

Puede que no sea la mejor, es más

Puede que ni sepa amar

Y de arena hacer castillos.

Puede que no sea la mejor pero soy yo

Con mis noches y mi sol

Estés tú o no conmigo.

Estrillo

Y ahora se, que ya no me verá brillando en tus pupilas

Se, que mientras tu sonríes yo me coso heridas

Ves, que todo se me fue y vuelvo a ser la rara

Y vuelvo a ser la rara...

3. Abraham Mateo

Te daré mi corazón

Que duro es despertar,

Con vacío atroz,

Y el viento en mi interior

Que duro naufragar de ola en ola voy

Ahogándose mi voz

Estrillo: Te necesito aquí

Pues se oxida este motor

Sin ti no se seguir

Arréglame tu, te daré mi corazón

Para que lo puedas resucitar

Y en el borde del colchón

Te daré mi soledad por mí la puedes quemar

Junto al fuego de tu amor

Te doy mi corazón, no

*Camino sin pisar
No hay huella no hay calor
Soy un fantasma hasta mi sombra me dejo
Te necesito aquí
Pues se oxida este motor
Sin ti no se seguir
Arréglame tu, te daré mi corazón
Para que lo puedas resucitar
Y en el borde del colchón
Yo te espero mi única esperanza eres tu
Te daré mi soledad por mi la puedes quemar
Junto al fuego de tu amor
Estrillo*

4. Selena Gómez

Guapa para ti (traduïda de l'anglès)

Tengo 14 quilates,
soy (oro de) 14 quilates (oro pobre, con un 60% de pureza).
lo hago como el Rey Midas.
Dices que tengo algo tan bueno, tan bueno,
que hace que nunca quieras marcharte,
así que no lo hagas, no lo hagas.
Voy a ponerme ese vestido que te gusta, muy ajustado,
voy a ponerme el pelo bonito, realmente bonito,
y acompasar mi piel con el latido de tu corazón.
Estrillo: Porque solo quiero estar guapa (*verme bien*) para ti, para ti.
Solo quiero estar guapa para ti, para ti.
Déjame que te demuestre lo orgullosa que estoy de ser tuya,
que deje este vestido hecho un revoltijo en el suelo,

y todavía esté guapa para ti, para ti.
Llevo puestos mis diamantes ovalados,
yo soy un diamante ovalado.
¿podría eso poner celosa incluso a Tiffany?
Dices que te doy duro, mucho, mucho,
que hace que nunca quieras marcharte,
yo no lo haré, yo no lo haré.
Voy a ponerme ese vestido que te gusta, muy ajustado,
voy a ponerme el pelo bonito, realmente bonito,
y acompasar mi piel con la forma en que tú respiras.

Estribillo

Confía en mí, yo puedo llevarte allí,
confía en mí, yo puedo llevarte allí,
confía en mí, yo...

Estribillo

Confía en mí, yo...

5. Justin Bieber

What do you mean? (traduïda de l'anglès)

Estribillo: ¿Qué quieres decir?
Cuando asientes con la cabeza,
pero quieres decir no.
¿Qué quieres decir?
Cuando no quieres que me mueva,
pero me dices que me vaya,
¿qué quieres decir?
¿Qué quieres decir?
Decías que se nos acababa el tiempo,

¿qué quieres decir?

¿Qué quieres decir?

Mejor que te decidas,

¿qué quieres decir?

Eres tan indecisa con lo que digo,
intento pillar el ritmo, congraciarme con tu corazón.

No sé si eres feliz o te estás quejando,

no quiero un final para nosotros,

¿por dónde empiezo?

Primero quieres ir hacia la izquierda,

y quieres torcer a la derecha.

Quieres discutir todo el día,

y hacer el amor toda la noche.

Primero estás arriba, luego abajo, y luego en medio.

Oh, de verdad que quiero saberlo,

Estríbillo

¿Qué quieres decir?

Decías que se nos acababa el tiempo,

¿qué quieres decir?

¿Qué quieres decir?

Mejor que te decidas,

¿qué quieres decir?

Cuando me marchó, eres sobreprotectora,

intento ceder, pero no puedo ganar.

Quieres dejar clara tu opinión, pero sigues sermoneando,

me tenías desde el principio, no dejes que esto termine.

Primero quieres ir hacia la izquierda,

y quieres torcer a la derecha.

Quieres discutir todo el día,

y hacer el amor toda la noche.

Primero estás arriba, luego abajo, y luego en medio.

Oh, de verdad que quiero saberlo,

Estribillo

Quiero saberlo,

¿qué quieres decir?

Decías que se nos acababa el tiempo,

¿qué quieres decir?

¿Qué quieres decir?

Mejor que te decidas,

¿qué quieres decir?

Estribillo

¿Qué quieres decir?

Decías que se nos acababa el tiempo,

¿qué quieres decir?

¿Qué quieres decir?

Mejor que te decidas,

¿qué quieres decir?

6. One Direction

What makes you beautiful(traduïda de l'anglès)

Eres insegura, no sabes por qué
haces girar las cabezas cuando entras por la puerta.

No necesitas maquillaje para cubrir,
siendo de la forma que eres es suficiente,

todos en la habitación pueden verlo,

todos menos tú.

Nena, iluminas mi mundo como nadie más,

la forma en que te volteas el pelo me abrume
pero cuando sonríes al suelo, no es difícil decir
que no sabes,
no sabes que eres preciosa.

Si solo pudieras ver lo que yo puedo ver,
entenderías por qué te deseo tan desesperadamente,
ahora mismo, te miro y no me puedo creer
que no sepas,
no sepas que eres preciosa,
eso es lo que te hace preciosa.

Así que vamos,
lo entendiste mal,
para probar que tengo razón lo puse en una canción,
no sé por qué,
estás siendo tímida
y te giras cuando te miro a los ojos,
todos en la habitación pueden verlo,
todos menos tú.

Nena, iluminas mi mundo como nadie más,
la forma en que te volteas el pelo me abrume
pero cuando sonríes al suelo, no es difícil decir
que no sabes,
no sabes que eres preciosa.

Si solo pudieras ver lo que yo puedo ver,
entenderías por qué te deseo tan desesperadamente,
ahora mismo, te miro y no me puedo creer
que no sepas,
no sepas que eres preciosa,
eso es lo que te hace preciosa.

Nena, iluminas mi mundo como nadie más,
la forma en que te volteas el pelo me abrume
pero cuando sonríes al suelo, no es difícil decir
-que no sabes-

no sabes que eres preciosa.
Nena, iluminas mi mundo como nadie más,
la forma en que te volteas el pelo me abrume
pero cuando sonríes al suelo, no es difícil decir
que no sabes,
no sabes que eres preciosa.
Si solo pudieras ver lo que yo puedo ver,
entenderías por qué te deseo tan desesperadamente,
ahora mismo, te miro y no me puedo creer
que no sepas,
no sepas que eres preciosa,
no sepas que eres preciosa.
Eso es lo que te hace preciosa.

7. Miley Cyrus

Adore you(traduïda de l'anglès)

Baby, baby
¿Me estás escuchando?
¿Dónde has estado toda mi vida?
Acabo de empezar a vivir
Oh, baby
¿Me estás escuchando?

Cuando dices que me amas
No, te quiero más
Y cuando dices que me necesitas
No, te necesito más
Chico, yo te adoro

Cariño, ¿puedes oírme

Cuando estoy llorando por ti
Tengo miedo, mucho miedo
Cuando estás cerca de mí
Me siento como si estuviera de pie con un ejército
de hombres armados con armas

Cuando dices que me amas
No, te quiero más
Y cuando dices que me necesitas
No, te necesito más
Chico, yo te adoro

Me encanta mentir a tu lado
Puedo hacer esto para la eternidad
Tú y yo
estaban destinados a estar en santo matrimonio
Dios sabía exactamente lo que estaba haciendo
cuando yo te lleve

Cuando dices que me amas
No, te quiero más
Y cuando dices que me necesitas
No, te necesito más
Chico, yo te adoro

8. Fift Harmony

Work from home (traduïda de l'anglès)

*No estoy preocupada por nada
No llevo nada puesto
Estoy luciendo guapa, impaciente*

*Pero sé que tú tienes
A estas horas lo haré más difícil
Estoy enviando foto tras foto
Voy a hacer que te despidan
Sé que estás siempre en ese turno de noche
Pero no puedo soportar esas noches sola
No necesito ninguna explicación
Cariño, tú eres el jefe en casa
No tienes que ir a trabajar
Pero tienes que ponerte a "trabajar"
No tienes que ir a trabajar
Deja que mi cuerpo haga el trabajo
Estribillo: Podemos trabajar desde casa
Podemos trabajar desde casa
Vamos a ponerlo en marcha
Voy a hacerte una promoción
Haré que te sientas como en unas vacaciones
Convirtiendo la cama en un océano
No necesitamos a nadie
Solo necesito tu cuerpo
Nada más que sábanas entre nosotros
No acabaremos temprano
Sé que estás siempre en ese turno de noche
Pero no puedo soportar esas noches sola
No necesito ninguna explicación
Cariño, tú eres el jefe en casa
No tienes que ir a trabajar
Pero tienes que ponerte a "trabajar"
No tienes que ir a trabajar
Deja que mi cuerpo haga el trabajo
Estribillo*

Rap: Oh sí, chica trabaja para mí

Puedes aplaudir sin manos para mí

Llévalo al suelo y recógelo para mí

Mira hacia atrás, todo para mí

Ponte a trabajar como mi hoja laboral

Ella lo maneja como una 63

No le compré ningún Celine

Mejor que pasee en un extranjero conmigo

Oh, ella es mi bar yo soy su boo

Y ella baja rompiendo las reglas

Subir o morir, ella viene y va

No voy a juzgar, es delicada

Yo le doy, ella lo toma

Pongo horas extras en su cuerpo

No tienes que ir a trabajar

Pero tienes que ponerte a "trabajar"

No tienes que ir a trabajar

Deja que mi cuerpo haga el trabajo

Estríbillo